

Arrest

nr. 182 688 van 22 februari 2017
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, in haar hoedanigheid als voogd voor X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 3 oktober 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 augustus 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 december 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 januari 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. LOOBUYCK en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Hazara van etnische origine en bezit u de Afghaanse nationaliteit. U bent geboren op 31 juli 1999. U zegt afkomstig te zijn uit het dorp Sholuktu in het district Dahana-i-Ghuri van de provincie Baghlan. U ging negen jaar naar school en daarnaast zorgde u voor het vee van uw familie.

Uw vader werkte als chauffeur. Hij volgde bevelen op van het districtshuis van Dahana-i-Ghuri. Hij vervoerde etenswaren, goederen en soms reed hij politieagenten rond. Uw vader werd bedreigd door de taliban omwille van zijn werkzaamheden voor de overheid. Ook u werd onderweg naar school lastiggevallen door taliban leden die zeiden dat uw vader moest stoppen met zijn werk. Ze sloegen u, waarbij twee tanden werden gebroken. Vijftien dagen voor uw vertrek uit Afghanistan werd uw vader

thuis doodgeschoten door de taliban. Kort na zijn overlijden kwamen er taliban strijders naar uw woning om u te rekruteren voor de jihad. U was op dat moment in de bergen. Toen ze ongeveer een week later een tweede keer naar u kwamen vragen, stuurde uw moeder uw broer naar u om u te waarschuwen. Ze was bang dat de taliban u zou meenemen en besloot u weg te sturen. Terug thuis regelde uw oom een smokkelaar. U bent in jauza 1394 (wat overeenstemt met de periode tussen 22 mei 2015 en 21 juni 2015) vertrokken uit Afghanistan. U reisde via Pakistan, Iran, Turkije, Griekenland, Macedonië, Servië, Hongarije en Duitsland naar België, waar u op 6 juli 2015 een asielaanvraag indiende.

Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legde u uw taskara neer en stuurde uw advocaat op 10 augustus 2016 het CGVS via mail een document door in pdf-vorm, opgemaakt door de raadsleden van Sholuktu, ter bevestiging van de problemen van uw familie met de taliban.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (gehoorverslag CGVS, p.2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw nationaliteit, feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De nationaliteit en werkelijke streek van herkomst zijn van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers het land en de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn nationaliteit, reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu dient er opgemerkt te worden dat uw verklaringen over Afghanistan gedurende heel het gehoor ernstig te kort schoten. Vooreerst gevraagd wat u leerde op school in Dahana-i-Ghuri, antwoordde u dat u enkel Dari studeerde (gehoorverslag CGVS, p.6). Gevraagd wat u naast Dari nog leerde, stelde u dat u Dari, chemie en wiskunde kreeg en dat jullie acht of negen boeken hadden (gehoorverslag CGVS, p.6). Gerecapituleerd dat u Dari, chemie en wiskunde kreeg en gevraagd welke vakken u daarnaast nog volgde, noemde u geografie, geschiedenis en religieuze studies (gehoorverslag CGVS, p.6). Gevraagd of u de geschiedenis van Afghanistan heeft bestudeerd, antwoordde u positief (gehoorverslag CGVS, p.6). Vervolgens gevraagd te vertellen over de Afghaanse geschiedenis, repliceerde u dat u maar twee dagen per week naar school ging, dat je er enkel de tijd doodt, dat je wel op jezelf kan studeren maar dat er daar geen goed onderwijs is (gehoorverslag CGVS, p.6). U erop wijzend dat u verschillende boeken had over verschillende onderwerpen, dat één onderwerp de geschiedenis van Afghanistan was en vervolgens gevraagd te vertellen wat u erover hebt gelezen en wat de leerkracht u onderwees over de Afghaanse geschiedenis, vroeg u wat u moest vertellen (gehoorverslag CGVS, p.7). Nogmaals gevraagd te vertellen over het verleden van Afghanistan, antwoordde u vaagweg dat het niet over Afghanistan zelf ging, dat het niet zo was: "dat Afghanistan 10 jaar geleden zo was en dat het nu zo is" (gehoorverslag CGVS, p.7). Gevraagd waarover de lessen dan wel gingen, vroeg u wat u moet zeggen over Afghanistan en voegde u daaraan toe dat u ook niet weet wat u moet zeggen over Europa (gehoorverslag CGVS, p.7).

Uw uiterst moeizame en ontwijkende antwoorden op een eenvoudige vraag, doen twijfels rijzen bij uw beweerde Afghaanse nationaliteit. U erop wijzend dat het over Afghanistan gaat en u wederom de kans gevend te vertellen wat u hebt geleerd over de Afghaanse geschiedenis, antwoordde u uiteindelijk zeer beknopt dat er altijd oorlog is, gevechten, dat er wordt vermoord en dat het zo al eeuwen doorgaat (gehoorverslag CGVS, p.7).

Gevraagd wie er vecht in Afghanistan, stelde u dat de taliban tegen de mensen vecht (gehoorverslag CGVS, p.7). Gevraagd wie er tegen elkaar vecht vóór de komst van de taliban, repliceerde u het niet te weten en zei u dat de taliban er altijd is geweest sinds uw geboorte (gehoorverslag CGVS, p.7). Gevraagd of er soms buitenlanders waren in Afghanistan die oorlog voerden, antwoordde u dat u er geen hebt gezien (gehoorverslag CGVS, p.7). Gevraagd of er buitenlanders hebben gevochten in Afghanistan, vroeg u: "wie" (gehoorverslag CGVS, p.7). U erop wijzend dat die vraag aan u wordt gesteld, moest u toegeven het niet te weten (gehoorverslag CGVS, p.7). U kwam niet verder dan te stellen dat er Pakistanen, Afghanen, mensen die Dari en Pasjtoe spreken, aanwezig zijn (gehoorverslag CGVS, p.7). U herhaalde dat u geen buitenlanders hebt gezien en dat u aldus niet weet wie er buitenlands is en wie niet (gehoorverslag CGVS, p.7). Van de aanwezigheid van de Russen in Afghanistan bleek u nooit te hebben gehoord (gehoorverslag CGVS, p.7-8). U kon evenmin iets vertellen over de situatie in Afghanistan voordat Karzai er aan de macht kwam (gehoorverslag CGVS, p.16). U bleek nooit te hebben vernomen dat de taliban ooit de volledige macht had in uw land (gehoorverslag CGVS, p.15). Dat u het Commissariaat-generaal geenszins spontaan kon vertellen over de lessen Afgaanse geschiedenis die u zou hebben gekregen op school en dat u helemaal niets wist te vertellen over de aanwezigheid van buitenlandse strijders in uw land en het regime van de taliban tussen 1996 en 2001, ondermijnt verder uw bewering altijd in Afghanistan te hebben gewoond.

Voorts gevraagd te specificeren tegen wie de taliban juist aan het vechten was en nog steeds aan het vechten is, antwoordde u dat de taliban vecht tegen de Afgaanse overheid (gehoorverslag CGVS, p.7). Gevraagd of u hebt gehoord over de aanwezigheid van de Amerikanen in Afghanistan, antwoordde u verbazingwekkend genoeg negatief (gehoorverslag CGVS, p.8). Gevraagd of u ooit hebt gehoord dat de mensen zeiden dat de Amerikanen daar of daar waren, dat ze dat of dat doen, antwoordde u opnieuw ontkennend (gehoorverslag CGVS, p.8). U stelde dat u alleen over de taliban heeft gehoord, dat u enkel de taliban kent (gehoorverslag CGVS, p.8). U erop wijzend dat de Amerikanen al jarenlang aan het vechten zijn tegen de taliban, stelde u de vraag terug of de Amerikanen vechten met de taliban (gehoorverslag CGVS, p.8). Uitgelegd dat de Amerikanen niet met maar tegen de taliban vechten, repliceerde u dat u geen Amerikanen hebt gezien en dat u aldus niet weet wat ze doen (gehoorverslag CGVS, p.8). Uw uitleg dat u in de bergen woonde en dat als de Amerikanen in Afghanistan waren, ze dan niet naar de bergen kwamen en dat u niet weet of ze al dan niet in de stad aanwezig waren (gehoorverslag CGVS, p.25), is niet voldoende voor uw onwetendheid over de aanwezigheid van Amerikaanse troepen in uw land. Zelfs van u die minderjarig is, mag immers verwacht worden dat u op zijn minst zou hebben opgevangen dat de Amerikanen in uw land de taliban bestrijden, zelfs als u hen niet met eigen ogen zou hebben gezien. Het is niet geloofwaardig dat een Afgaanse burger niet op de hoogte zou zijn van de Amerikaanse aanwezigheid in Afghanistan gezien de enorme impact ervan op alle aspecten van zijn/haar leven.

Voorts gevraagd wat u hebt geleerd tijdens de aardrijkskundelessen op school, kwam u niet verder dan te stellen dat jullie werd aangeleerd wanneer tarwe wordt gezaaid en geoogst (gehoorverslag CGVS, p.8). Gevraagd of u hebt geleerd welke provincies er nog zijn in Afghanistan behalve Baghlan, antwoordde u vaagweg met "misschien maar ik weet het niet" (gehoorverslag CGVS, p.9). U vervolgde dat sommige plaatsen in Afghanistan droog zijn en andere nat (gehoorverslag CGVS, p.9). U erop wijzend dat Afghanistan heel groot is en verdeeld is in provincies, dat uw provincie Baghlan is, en nogmaals gevraagd welke andere provincies er nog zijn, noemde u – volgens uw verklaringen – provincies in de buurt van Baghlan, met name Parwan, Pansjir, Samangan, Kunduz en Khinjan (gehoorverslag CGVS, p.9). Khinjan is echter geen provincie maar een district van Baghlan (zie informatie toegevoegd aan het administratieve dossier). Later tijdens het gehoor gevraagd welke andere districten u nog kent in Baghlan provincie naast uw district Dahana-i-Ghuri, noemde u nog Dushi, Tala Wa Barfak, Andarab, Khinjan, Burka, Khost Wa Firing en Cherka (gehoorverslag CGVS, p.21). Gevraagd of Khinjan aldus een district is en geen provincie zoals u eerder zei, repliceerde u dat het zowel een district is als een provincie (gehoorverslag CGVS, p.21). U erop wijzend dat er geen provincie bestaat in Afghanistan met de naam 'Khinjan', bleef u vasthouden aan uw eerdere verklaring dat er wel een provincie bestaat met die naam (gehoorverslag CGVS, p.21), wat vragen oproept. Ter zake dient er nog opgemerkt te worden dat 'Cherka' noch een district is van Baghlan, noch van een andere provincie in Afghanistan.

Voorts gevraagd steden te noemen in Afghanistan, behalve Kabul van waar uw oom documenten zou hebben opgestuurd (gehoorverslag CGVS, p.4 en p.13), repliceerde u dat Kabul de hoofdstad is en dat u verder de provincies kent die u al eerder noemde (gehoorverslag CGVS, p.13-14).

Nogmaals gevraagd of u nog andere steden kent in Afghanistan, antwoordde u negatief (gehoorverslag CGVS, p.14). U stelde dat u niet naar buiten kwam en dat u voorts van uw vader heeft gehoord dat Kabul de hoofdstad is van Afghanistan maar dat u er zelf niet bent geweest (gehoorverslag CGVS, p.14). Dat u geen enkele andere stad in Afghanistan kon noemen, ondermijnt verder de geloofwaardigheid van uw herkomst. U bleek in Afghanistan bovendien nooit te hebben gehoord van

Mihtarlam, de provinciehoofdplaats van Laghman, noch van Jalalabad, de provinciehoofdplaats van Nangarhar (gehoorverslag CGVS, p.24).

Hierbij dient er nog op gewezen te worden dat u geenszins uw reisweg van Baghlan naar Pakistan kon beschrijven (gehoorverslag CGVS, p.21). U verklaarde dat u met de bus en de taxi bent gereisd maar u kon niet vertellen waar u onderweg bent gestopt om te wisselen van voertuig daar het – volgens uw verklaringen – nacht was en donker (gehoorverslag CGVS, p.21). Gevraagd of u enig idee heeft welke plaatsen u onderweg naar Pakistan bent gepasseerd, antwoordde u negatief (gehoorverslag CGVS, p.21). Nogmaals gevraagd of u weet welke provincies, districten en steden u hebt doorkruist naar Pakistan, antwoordde u opnieuw negatief en herhaalde u dat het nacht was (gehoorverslag CGVS, p.22). Dat u het Commissariaat-generaal helemaal geen informatie kon geven over uw reisweg naar Pakistan, roept verder vragen op bij de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Verder gevraagd of de taliban voornamelijk Hazara zijn, Pasjtoenen, Tadzjiek, Oezbeken of een andere etnie, antwoordde u nietszeggend dat je niet kan weten van waar ze zijn omdat ze Dari en Pasjtoe spreken. U vervolgde dat je hen ook niet mag vragen van waar ze zijn en dat je aldus niet weet of ze Oezbeek zijn of Tadzjiek of... (gehoorverslag CGVS, p.24). U erop wijzend dat de taliban uit één bepaalde bevolkingsgroep is ontstaan, repliceerde u dat de taliban strijders niet tot één bepaalde stam of etnische groep behoren maar dat ze zijn samengekomen en zo zijn ontstaan (gehoorverslag CGVS, p.24). Gevraagd of er veel Hazara zijn bij de taliban, antwoordde u het niet te weten (gehoorverslag CGVS, p.24). U voegde daaraan toe dat dat misschien wel het geval is, om te beëindigen dat u het nooit hebt gevraagd en dat de strijders voor zover u het weet, van overal komen, dat het bijvoorbeeld Hazara zijn en Tadzjiek (gehoorverslag CGVS, p.24). De meerderheid van de taliban leden zijn echter Pasjtoenen (zie informatie toegevoegd aan het administratieve dossier). Het roept ernstige vragen op dat u dat niet zou weten. Hierbij dient er nog opgemerkt te worden dat de Hazara, waarvan de meerderheid sjiiten zijn, werden en nog steeds worden vervolgd door de taliban (zie informatie toegevoegd aan het administratieve dossier). Het mag dan ook ten zeerste verbazen dat u in het geheel niets hebt verteld over de vijandelijkheden tussen de taliban en de Hazara wanneer u werd gevraagd of er ook Hazara zijn die zich aansluiten bij de taliban.

Zelfs uw jonge leeftijd in rekening houdend, dient er vastgesteld te worden dat uw gebrek aan kennis over Afghanistan, manifest is.

Verder wordt de geloofwaardigheid van uw problemen met de taliban nog ondermijnd door volgende opmerkingen. Vooreerst bleef u zeer vaag over de documenten die zouden zijn opgestuurd uit Afghanistan door uw oom om uw asielrelaas te ondersteunen. U stelde dat er documenten over uw problemen en een transcript van uw school onderweg zouden zijn (gehoorverslag CGVS, p.4). Gevraagd wat voor documenten over uw problemen er werden opgestuurd, repliceerde u dat het ging over documenten die bewijzen dat uw vader werd gedood door de taliban (gehoorverslag CGVS, p.4). Gevraagd of het documenten betreft van de politie, van het districtshuis of van iemand anders, antwoordde u onduidelijk dat uw vader chauffeur was, dat hij voor de overheid werkte en dat dat soort van documenten werden opgestuurd (gehoorverslag CGVS, p.4). Gevraagd nog eens te specificeren wat voor documenten er werden opgestuurd, stelde u dat het gaat om het transcript van uw school, documenten van uw vader zijn werk en de bedreigingen van de taliban (gehoorverslag CGVS, p.4 en p.19). Gevraagd te verduidelijken wat voor een document de bedreigingen van de taliban bevat, antwoordde u dat het een bedreiging van de taliban betreft, dat de taliban niet wilde dat uw vader voor de overheid werkte maar voor hen (gehoorverslag CGVS, p.19). Gevraagd of het over één dreigbrief gaat, bevestigde u dat het een dreigbrief is (gehoorverslag CGVS, p.19). Gevraagd uit te leggen wat voor documenten er over het werk van uw vader werden opgestuurd, zijnde een werkcontract, een werkbadge, een aanbevelingsbrief of andere documenten, moest u het antwoord schuldig blijven (gehoorverslag CGVS, p.19). U kwam niet verder dan te stellen dat het een papier is waarop iets staat geschreven (gehoorverslag CGVS, p.19). Gevraagd of het één document is dat bewijst dat uw vader voor de overheid heeft gewerkt of meerdere documenten, moest u het antwoord eveneens schuldig blijven (gehoorverslag CGVS, p.19). Hierbij dient er opgemerkt te worden dat uw advocaat het Commissariaat-generaal na het gehoor een mail stuurde met in bijlage enkel en alleen een gesolliciteerde brief van de raadsleden van uw beweerd dorps Sholuktu die de werkzaamheden en het overlijden van uw vader bevestigen en confirmeren dat u Afghanistan hebt verlaten omwille van problemen met de taliban (zie stuk 2 + vertaling). U hebt het nagelaten om enig document neer te leggen dat uw vader heeft verkregen tijdens zijn beweerd werkzaamheden voor de overheid, noch hebt u een dreigbrief van de taliban voorgelegd zoals u eerder stelde.

Het roept vragen op dat u niet op de hoogte bleek te zijn van de aard van de documenten die werden opgestuurd vanuit Afghanistan om uw asielverzoek te ondersteunen.

U stelde verder in jauza 1394 (wat overeenstemt met de periode tussen 22 mei 2015 en 21 juni 2015) te zijn vertrokken uit Afghanistan (gehoorverslag CGVS, p.19). In de door u neergelegde brief wordt echter

eerst vermeld dat u al in 1393 een vluchteling was, om daarna aan te geven dat u in 1394 naar Europa bent gevlucht (zie stuk 2 + vertaling), wat merkwaardig te noemen is.

Voorts roept de reactie van uw moeder op de rekrutering door de taliban vragen op. U stelde dat uw moeder uw broer pas na de tweede keer dat de taliban was langsgeslagen om u te zoeken, naar de bergen had gestuurd om u te waarschuwen en u te zeggen terug te keren naar huis zodat uw vertrek uit Afghanistan geregeld zou kunnen worden (gehoorverslag CGVS, p.12 en p.24). Gevraagd waarom uw moeder uw broer pas de tweede keer naar u stuurde, repliceerde u dat uw moeder de taliban de eerste keer niet zo serieus nam maar dat ze de tweede keer bang was dat ze u zouden meenemen en dat ze u daarom het land uitstuurde (gehoorverslag CGVS, p.25). Het mag echter verbazen dat uw moeder het bezoek van de taliban de eerste keer niet zo serieus nam, te meer daar uw vader net was vermoord door de groepering. U hierop wijzend, stelde u dat uw moeder de eerste keer dacht dat de taliban strijders gewoon een vraag stelden maar dat ze de tweede keer de situatie heel serieus inschatte en u daarom wegstuurde (gehoorverslag CGVS, p.25), wat geenszins een afdoende uitleg is. Dat uw moeder u eerst niet op de hoogte zou brengen dat de taliban op zoek was naar u daar ze de situatie niet serieus nam, om u na het tweede bezoek van de groepering meteen het land uit te sturen, is niet geloofwaardig.

Ten slotte dient er nog opgemerkt te worden dat u het CGVS niet kon vertellen wie de taliban leden waren die u wilden rekruteren, noch kon u concrete voorbeelden geven van andere jongens die werden gedwongen zich aan te sluiten bij de groepering hoewel dat volgens uw verklaringen vaak gebeurde (gehoorverslag CGVS, p.23-24), wat de geloofwaardigheid van de door u beweerde rekrutering door de taliban verder op de helling zet.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Dahana-i-Ghuri gelegen in de provincie Baghlan. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde herkomst uit Afghanistan en gezien bovenstaande opmerkingen over de door u beweerde problemen met de taliban, kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat u voor uw komst naar België in Dahanai- Ghuri heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS d.d. 18/07/2016 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten (gehoorverslag CGVS, p.2). U werd in de loop van het gehoor en op het einde van het gehoor uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw feitelijke herkomst uit Afghanistan. U werd er vervolgens op gewezen dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere

verblijfsplaatsen voor uw komst naar België. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond, leefsituatie en nationaliteit, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt. U kreeg zelfs de tijd om met uw advocaat en voogd te overleggen (gehoorverslag CGVS, p.15 en p.25). U bleef evenwel vasthouden aan uw herkomst uit het dorp Sholuktu in het district Dahana-i-Ghuri van de provincie Baghlan.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

Wat betreft de kopie van de brief van de raadsleden van Sholuktu ter bevestiging van uw problemen (zie stuk 2 + vertaling) die hierboven al werd besproken en uw taskara (zie stuk 1 + vertaling), dient er nog opgemerkt te worden dat uit de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt (deze informatie werd aan uw dossier toegevoegd), blijkt dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afghaanse 'officiële' documenten kunnen verkregen worden. Veel Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas te herstellen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

In een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van artikelen 48/3 en 48/4 van de voormelde wet van 15 december 1980 (hierna: Vreemdelingenwet), van het redelijkheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht.

Verzoeker benadrukt dat hij een Shia Ismaili is van etnische origine. Onder verwijzing naar een bij het verzoekschrift gevoegde rapport stelt hij dat ze een gesloten groep vormen die weinig contact heeft met de buitenwereld. Hij wijst er tevens op dat hij minderjarig is en geen brede algemene kennis heeft.

Hij stelt voorts dat de lessen die hij kreeg, van een zeer laag niveau waren en slechts twee dagen per week plaatsvonden. Deze lessen waren voornamelijk toegespitst op zijn directe leefomgeving. Daarom ging het in de aardrijkskundelessen eerder over zaaien en oogsten dan over de districten en provincies. Hij wijst er tevens op dat hij het grootste deel van de tijd veehoeder was en dat zijn leven dus voornamelijk was gefocust op de landbouw en de veeteelt. Ook betreffende de veiligheidssituatie wijst

verzoeker erop dat hij een geïsoleerd leven leidde en dat voorbij wordt gegaan aan zijn profiel en zijn jonge leeftijd. Via het Facebook-profiel van een vriend trachtte hij zijn oom te bereiken om schoolrapporten te krijgen, die zullen worden neergelegd moest hij deze ontvangen. Voorts meent hij dat hij wel degelijk wat kennis heeft tentoongespreid over Afghanistan en zijn directe leefomgeving, doch dat door verweerder enkel wordt gefocust op hetgeen hij niet weet. Hij citeert uit zijn gehoorverslag en stelt als volgt: *“Mocht de verzoekende partij werkelijk bewust gestudeerd hebben voor het asielgehoor, dan had zij wel degelijk over de Russen en de Amerikanen kunnen vertellen, eerder nog dan over haar district.”* Vervolgens meent verzoeker dat hij als jonge Afghaan een bijzonder kwetsbaar profiel heeft en dat de kans dat hij ontvoerd en gerekruteerd zal worden door de taliban dan wel het slachtoffer zal worden van de terreur zeer reëel is. *“De negatieve beslissing van de verwerende partij is enerzijds gebaseerd op het feit dat ze tegenstrijdigheden zou vermeld hebben, hetgeen weerlegd werd en anderzijds op het feit dat de ze zich wel elders in Afghanistan kan vestigen, verzoekende partij heeft hierboven aangetoond dat dit niet mogelijk is als alleenstaande jongeman zonder enige familie om op terug te vallen.”*

2.2. Stukken

Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift informatie over de Shia Ismaili (stuk 3).

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Vluchtelingenstatus

Verzoeker voert aan dat hij door de taliban dreigt te worden gerekruteerd nadat zijn vader door hen werd doodgeschoten omwille van zijn werkzaamheden als chauffeur voor de overheid. In de bestreden beslissing wordt verzoeker de vluchtelingenstatus geweigerd omdat (i) hij zijn beweerde afkomst uit het district Dahana-i-Ghuri van de provincie Baghlan niet aannemelijk weet te maken gelet op (a) zijn gebrekkige kennis van de Afghaanse geschiedenis, (b) zijn gebrekkige kennis over de taliban en de aanwezigheid van buitenlandse troepen, (c) zijn gebrekkige kennis van de provincies en districten en van andere Afghaanse steden dan Kabul, (d) het feit dat hij zijn reisweg van Baghlan naar Pakistan niet kan beschrijven, en (e) zijn gebrekkige kennis van de etnische samenstelling van de taliban, (ii) hij slechts vage verklaringen kan afleggen over de documenten die hij ter staving van zijn asielrelaas voorlegt, (iii) de reactie van zijn moeder op de rekrutering door de taliban niet aannemelijk is, (iv) hij niet kon vertellen wie de talibanleden waren die hem wilden rekruteren, en (v) de door hem voorgelegde documenten de voorgaande vaststellingen niet kunnen wijzigen.

Waar verzoeker in onderhavig verzoekschrift aanvoert dat hij tot de etnie van de Shia Ismaili behoort en dat hij een geïsoleerd leven leidde, dient vooreerst opgemerkt dat verzoeker tijdens zijn gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: CGVS) verklaarde dat hij gedurende negen jaar naar school ging. Hoewel dat uit de bijgevoegde informatie (verzoekschrift, stuk 3) blijkt dat de Shia Ismaili inderdaad een eerder teruggetrokken bestaan leiden, duidt het feit dat verzoeker gedurende negen jaar naar school ging erop dat niet kan worden aangenomen dat zijn bestaan dermate geïsoleerd was dat hij niet in staat is kennis te hebben van de aanwezigheid van de Amerikanen in Afghanistan of van de samenstelling van de taliban.

Ook van personen met een jeugdige leeftijd mag worden verwacht dat dezen kunnen antwoorden op een aantal eenvoudige en essentiële kennisvragen omtrent hun directe leefomgeving en de regio waarin zij heel hun leven beweren te hebben gewoond, alsmede dat zij een aantal basiszaken kennen en dat zij een aantal gegevens op een doorleefde wijze kunnen situeren. Deze kennis kan eveneens worden verwacht van ongeschoolde personen, zodat het feit dat verzoekers lessen van een laag niveau waren, slechts tweemaal per week plaatsvonden en zich toespitsten op de directe leefomgeving op zich een

onvoldoende verklaring is voor verzoekers uitermate gebrekkige kennis. Dit klemmt des te meer gelet op de verregaande impact en het grote belang van de etnische achtergrond, de taliban en de aanwezigheid van de Amerikanen en andere buitenlanders op het dagelijkse leven van Afghaanse burgers en het feit dat verzoeker aanvoert dat hij dreigt door de taliban te worden gerekruteerd. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat wel degelijk en afdoende rekening werd gehouden met verzoekers jeugdige leeftijd en hieruit kan niet worden afgeleid dat de commissaris-generaal onzorgvuldig zou zijn geweest bij de beoordeling van onderhavige asielaanvraag. Aan verzoeker werd een voogd toegewezen, die hem van meet af aan heeft bijgestaan in het doorlopen van de asielprocedure. Wanneer verzoeker werd gehoord op het CGVS werd hij bijgestaan door zijn voogd en raadsman en zij kregen daarbij, zoals in alle stadia van de procedure, de mogelijkheid om bijkomende stukken neer te leggen en/of (aanvullende) opmerkingen te formuleren. Daarenboven wordt de Staatssecretaris er in de bestreden beslissing uitdrukkelijk op gewezen dat verzoeker minderjarig is en dat bijgevolg het Internationaal Verdrag inzake de Rechten van het Kind van 20 november 1989 op hem van toepassing is. De stelling van verzoeker dat indien hij zou hebben gestudeerd voor het gehoor, hij zeker over de Russen en Amerikanen zou kunnen vertellen, is een blote bewering die geenszins afbreuk doet aan het voorgaande. Ten aanzien van het verwijt dat enkel de elementen in zijn nadeel in de bestreden beslissing zouden zijn opgenomen, kan verder worden opgemerkt dat de motiveringsplicht in hoofde van het CGVS geenszins de verplichting behelst om, zo dit al mogelijk zou zijn, alle elementen in het voordeel dan wel in het nadeel van de kandidaat-vluchteling in de bestreden beslissing op te nemen.

Verder dient vastgesteld dat verzoeker geen enkel inhoudelijk verweer voert tegen de volgende pertinente vaststellingen in de bestreden beslissing:

“Verder wordt de geloofwaardigheid van uw problemen met de taliban nog ondermijnd door volgende opmerkingen. Vooreerst bleef u zeer vaag over de documenten die zouden zijn opgestuurd uit Afghanistan door uw oom om uw asielrelaas te ondersteunen. U stelde dat er documenten over uw problemen en een transcript van uw school onderweg zouden zijn (gehoorverslag CGVS, p.4). Gevraagd wat voor documenten over uw problemen er werden opgestuurd, repliceerde u dat het ging over documenten die bewijzen dat uw vader werd gedood door de taliban (gehoorverslag CGVS, p.4). Gevraagd of het documenten betreft van de politie, van het districtshuis of van iemand anders, antwoordde u onduidelijk dat uw vader chauffeur was, dat hij voor de overheid werkte en dat dat soort van documenten werden opgestuurd (gehoorverslag CGVS, p.4). Gevraagd nog eens te specificeren wat voor documenten er werden opgestuurd, stelde u dat het gaat om het transcript van uw school, documenten van uw vader zijn werk en de bedreigingen van de taliban (gehoorverslag CGVS, p.4 en p.19). Gevraagd te verduidelijken wat voor een document de bedreigingen van de taliban bevat, antwoordde u dat het een bedreiging van de taliban betreft, dat de taliban niet wilde dat uw vader voor de overheid werkte maar voor hen (gehoorverslag CGVS, p.19). Gevraagd of het over één dreigbrief gaat, bevestigde u dat het een dreigbrief is (gehoorverslag CGVS, p.19). Gevraagd uit te leggen wat voor documenten er over het werk van uw vader werden opgestuurd, zijnde een werkcontract, een werkbadge, een aanbevelingsbrief of andere documenten, moest u het antwoord schuldig blijven (gehoorverslag CGVS, p.19). U kwam niet verder dan te stellen dat het een papier is waarop iets staat geschreven (gehoorverslag CGVS, p.19). Gevraagd of het één document is dat bewijst dat uw vader voor de overheid heeft gewerkt of meerdere documenten, moest u het antwoord eveneens schuldig blijven (gehoorverslag CGVS, p.19). Hierbij dient er opgemerkt te worden dat uw advocaat het Commissariaat-generaal na het gehoor een mail stuurde met in bijlage enkel en alleen een gesolliciteerde brief van de raadsleden van uw beweerd dorps Sholuktu die de werkzaamheden en het overlijden van uw vader bevestigen en confirmeren dat u Afghanistan hebt verlaten omwille van problemen met de taliban (zie stuk 2 + vertaling). U hebt het nagelaten om enig document neer te leggen dat uw vader heeft verkregen tijdens zijn beweerd werkzaamheden voor de overheid, noch hebt u een dreigbrief van de taliban voorgelegd zoals u eerder stelde. Het roept vragen op dat u niet op de hoogte bleek te zijn van de aard van de documenten die werden opgestuurd vanuit Afghanistan om uw asielverzoek te ondersteunen.

U stelde verder in jauza 1394 (wat overeenstemt met de periode tussen 22 mei 2015 en 21 juni 2015) te zijn vertrokken uit Afghanistan (gehoorverslag CGVS, p.19). In de door u neergelegde brief wordt echter eerst vermeld dat u al in 1393 een vluchteling was, om daarna aan te geven dat u in 1394 naar Europa bent gevlucht (zie stuk 2 + vertaling), wat merkwaardig te noemen is.

Voorts roept de reactie van uw moeder op de rekrutering door de taliban vragen op. U stelde dat uw moeder uw broer pas na de tweede keer dat de taliban was langsgeslagen om u te zoeken, naar de bergen had gestuurd om u te waarschuwen en u te zeggen terug te keren naar huis zodat uw vertrek uit Afghanistan geregeld zou kunnen worden (gehoorverslag CGVS, p.12 en p.24). Gevraagd waarom uw moeder uw broer pas de tweede keer naar u stuurde, repliceerde u dat uw moeder de taliban de eerste keer niet zo serieus nam maar dat ze de tweede keer bang was dat ze u zouden meenemen en dat ze u

daarom het land uitstuurde (gehoorverslag CGVS, p.25). Het mag echter verbazen dat uw moeder het bezoek van de taliban de eerste keer niet zo serieus nam, te meer daar uw vader net was vermoord door de groepering. U hierop wijzend, stelde u dat uw moeder de eerste keer dacht dat de taliban strijders gewoon een vraag stelden maar dat ze de tweede keer de situatie heel serieus inschatte en u daarom wegstuurde (gehoorverslag CGVS, p.25), wat geenszins een afdoende uitleg is. Dat uw moeder u eerst niet op de hoogte zou brengen dat de taliban op zoek was naar u daar ze de situatie niet serieus nam, om u na het tweede bezoek van de groepering meteen het land uit te sturen, is niet geloofwaardig.

Ten slotte dient er nog opgemerkt te worden dat u het CGVS niet kon vertellen wie de taliban leden waren die u wilden rekruteren, noch kon u concrete voorbeelden geven van andere jongens die werden gedwongen zich aan te sluiten bij de groepering hoewel dat volgens uw verklaringen vaak gebeurde (gehoorverslag CGVS, p.23-24), wat de geloofwaardigheid van de door u beweerde rekrutering door de taliban verder op de helling zet."

Deze motieven worden door de Raad tot de zijne gemaakt.

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers asielrelaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, tweede lid van de Vreemdelingenwet.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.3.3. Subsidiaire beschermingsstatus

Gelet op de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas maakt verzoeker vooreerst niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Wat betreft artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet stelt de Raad vast dat in de bestreden beslissing wordt gesteld dat vele Afghanen, eventueel na een verblijf in het buitenland, binnen Afghanistan zijn verhuisd. In onderhavig verzoekschrift, noch in het administratief of rechtsplegingdossier ontwaart de Raad enig element waaruit zou kunnen blijken dat dit onjuist is. Zoals hoger werd vastgesteld maakt verzoeker echter niet aannemelijk dat hij afkomstig is uit het district Dahana-i-Ghuri, provincie Baghlan, noch uit een gebied in Afghanistan waar, gelet op het willekeurig geweld de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend of waar afhankelijk van het individuele geval toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 3 van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg is het mogelijk dat verzoeker in Afghanistan in een veilig gebied verbleef of zou kunnen verblijven. Met toepassing van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet is er immers geen behoefte aan bescherming indien de asielzoeker in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees heeft voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade loopt, of indien hij er toegang heeft tot bescherming tegen vervolging of ernstige schade in de zin van artikel 48/5, § 2 van de Vreemdelingenwet en indien hij op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land, en redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij er zich vestigt.

Door het feit dat verzoeker als asielzoeker geen reëel beeld biedt op zijn verblijfssituatie en de mogelijke problemen die daarmee verbonden zijn, verhindert hij de Belgische overheden zijn reële nood aan internationale bescherming correct in te schatten. De asielzoeker kan, met betrekking tot de vraag of hij een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin loopt dan wel een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in geval van terugkeer naar het land van herkomst, niet volstaan met een verwijzing naar de algemene toestand in het land van herkomst maar moet enig verband met zijn persoon aannemelijk maken (RvS 26 mei 2009, nr. 193.523), *quod non in casu*.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig februari tweeduizend zeventien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

A. VAN ISACKER